

163. איגרת אל הנשיא רונלד רייגן, וושינגטון

ירושלים, 18 בנובמבר 1981 (תרגום לאנגלית)

כבוד הנשיא,

הרשה לי לפנות אליך בעניין הומניטרי דחוף ביותר :

נמצאים כרגע בסודאן, במחנות שונים, כמעט 3,000 פליטים מאתיופיה, שבעבר היה נהוג לכנותם 'פלאשים'. אלה הם יהודים. על פי האגדה, הם הגיעו לאתיופיה בתקופת הבית הראשון, כלומר לפני אלפיים וחמש מאות שנה. מאות בשנים הם סבלו סבל רב ורבים מהם נטמעו בקרב האתיופים. על פי ההערכות נותרו מתוכם רק 25,000–30,000 נפשות. קבוצה זו המשיכה להחזיק באמונתה ובמורשת הרוחנית והלאומית העתיקה שלה. בדומה לאתיופים, אנשים אלה הם כהי עור וכצאצאים לעמנו, מחובתנו להצילם ולהציע להם חוף מבטחים.

הבעיה המידית שאני מפנה אליה את תשומת לבך נוגעת לאותם אלפי 'פלאשים' אשר, כפי שכבר הזכרתי, ברחו לסודאן. האם תואיל, אדוני הנשיא, מטעמים הומניטריים לחלוטין, להעלות עניין זה באוזני הנשיא נומיירי מסודאן, אשר נאמר לי כי אתה מתעתד לפגשו ביום שישי, ה-20 בנובמבר. בקשתי היא כי תפנה לנשיא נומיירי בבקשה כי יורה לרשויות המתאימות במדינתו להניח לאותם פליטים לעזוב את סודאן כחוק. מספר מדינות בחלקים שונים של העולם הביעו נכונות לספק לאותם פליטים 'פלאשים' היתרי כניסה זמניים עד שנוכל להביאם הביתה, דבר יהיה לאל ידנו לעשות בתוך זמן קצר יחסית.

אדוני הנשיא, הדברים שאני כותב אליך היום הם בגדר הצלת נפשות מבחינתם של אותם אנשים. אני משוכנע כי תרצה לעשות כל שביכולתך כדי לקבל מהנשיא נומיירי תשובה חיובית. הרשה לי להביע מראש את תודתי על עזרתך בעניין זה שהוא כה חיוני ודחוף.

עליזה מצטרפת אלי בברכה חמה לגבי רייגן ולך.

בכבוד ובברכה,

מנחם בגין